

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปลาปาก

เรื่อง การควบคุมการเผาในที่โล่ง

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปลาปาก ว่าด้วยการควบคุมการเผาในที่โล่ง

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๗ (๔) (๗) และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๑๖ (๒๙) (๓๐) และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลปลาปาก โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปลาปากและนายอำเภอปลาปาก จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปลาปาก เรื่อง การควบคุมการเผาในที่โล่ง พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปลาปาก ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใดขององค์การบริหารส่วนตำบลปลาปากที่ขัดแย้งต่อข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลปลาปากเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลปลาปาก

“พนักงานเจ้าหน้าที่” ได้แก่

(๑) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปลาปาก

(๒) รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปลาปาก

- (๓) หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
- (๔) หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- (๕) นักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๖) นิติกร
- (๗) ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้ง

“มลพิษ” หมายความว่า ของเสีย วัตถุอันตราย และมลสารอื่น ๆ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างเหล่านั้นที่ถูกปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ ซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือภาวะที่เป็นพิษภัยอันตราย ต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน และให้หมายความรวมถึงรังสี ความร้อน แสง เสียง กลิ่น ความสั่นสะเทือน หรือเหตุรำคาญอื่น ๆ ที่เกิดหรือถูกปล่อยออกจากแหล่งกำเนิดมลพิษด้วย

“การเผา” หมายความว่า การกระทำใดๆ ของบุคคลที่ก่อให้เกิดการเผาไหม้ของมูลฝอย เศษวัสดุพืช รวมถึงพืชสวนไร่นาหรือสิ่งอื่นใดที่ก่อให้เกิดควันไฟหรือฝุ่นละออง

หมวด ๒

อำนาจหน้าที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๖ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ให้คำแนะนำแก่เจ้าของ ผู้ครอบครองหรือผู้ดูแลที่ดิน อาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ดำเนินการ ให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง หรือส่งเอกสารหลักฐานเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

(๓) โฆษณาและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบถึงหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำแก่เจ้าของ ผู้ครอบครองหรือผู้ดูแลที่ดิน อาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ดำเนินการ ให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

(๒) สอดส่องและกวดขัน ไม่ให้มีการฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้โดยเคร่งครัด

(๓) รายงานการฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๔) ช่วยเหลือการปฏิบัติงานเจ้าพนักงานสาธารณสุข

หมวด ๓

การควบคุมควันไฟและฝุ่นละอองจากการเผา

ข้อ ๘ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินผู้ใด ปล่อยปละละเลยให้ต้นไม้ วัชพืช หรือธัญพืชที่ตนปลูกไว้หรือที่ขึ้นเองตามธรรมชาติในเขตที่ดินของตนเหี่ยวแห้ง รกรงรัง หรือกองทับถม วัสดุอื่นใดอันมีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดเพลิงไหม้

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่แนะนำเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดิน ตามวรรคหนึ่ง ดำเนินการแก้ไขภายในกำหนดระยะเวลาตามวิธีการที่เห็นสมควร

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดเผาขยะมูลฝอย หญ้า พืชไร่ พืชสวน ตอซังข้าว ต้นไม้ หรือสิ่งใด ไม่ว่าจะเป็นการเผาในที่ดินของตนหรือของผู้อื่น หรือในที่ดินสาธารณะจนก่อให้เกิดควันไฟ หรือฝุ่นละออง ในประการที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน

ข้อ ๑๐ หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำตามข้อ ๖ (๑) หรือข้อ ๗ (๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี อาจจัดการตามความจำเป็น เพื่อป้องกันมิให้มีการเผา การป้องกันการลุกลามของไฟ หรือดำเนินการใด ๆ กับสภาพพื้นที่ที่เสี่ยง ต่อการเกิดไฟไหม้โดยเจ้าของ ผู้ครอบครองสถานที่นั้นต้องเป็นผู้เสียหายค่าใช้จ่ายสำหรับกรนั้น

ข้อ ๑๑ เพื่อประโยชน์ของการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศ ในกรณีที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่พบว่ามีการเผาในที่ส่วนบุคคลให้สันนิษฐานไว้ ก่อนว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินนั้นเป็นผู้ลงมือเผาเอง เว้นแต่ผู้นั้นจะแสดงพยานหลักฐาน ให้ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่าตนมิได้เป็นผู้กระทำ หรือยินยอมให้ผู้อื่นลงมือเผา

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๒ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๖ และข้อ ๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือตามอำนาจที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไว้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายอื่น

ข้อ ๑๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๖ และข้อ ๗ หรือฝ่าฝืนข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือตามอำนาจที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายอื่น

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงการปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการพิจารณาเว้นการปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ตามจำเป็นและความเหมาะสมของพื้นที่

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

วันดี ศรีสุธรรม

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปลาปาก